Joanna Biron

Z Wikipedii, wolnej encyklopedii

Joanna Katarzyna Acerenza z domu Biron (ur. 24 czerwca 1783 w Mitawie, zm. 24 czerwca 1876 w Löbichau w Turyngii) – żona księcia Acerenza Franciszka Pignatelliego de Bellmonte, trzecia córka Piotra Birona i Anny Doroty von Medem.

Joanna Acerenza (Biron

Dzieciństwo i młodość spędziła w pałacu w Żaganiu, stanowiącym ośrodek dóbr Bironów na Śląsku zwanych księstwem żagańskim. Joanna wraz z trzema siostrami: Wilhelminą, Pauliną i Dorotą wychowywała się bez udziału rodziców pod opieką nauczycielek i służby. W wielu 16 lat zakochała się we Włochu Arnoldim, który był muzykiem występującym w książęcym teatrze. W powszechnej opinii związek muzyka z księżną stanowił mezalians, w związku z czym młodzi podjęli nieudaną próbę ucieczki do Ameryki. Joanna została schwytana i z rozkazu ojca przekazana pod opiekę hrabiego Wratislawa, szefa policji w Pradze. Arnoldiemu udało się uciec, lecz listy, które wysyłał do Joanny, przechwytywał hrabia. Podszywając się pod młodą księżniczkę umówił się z Włochem na spotkanie, na którym ten został ujęty i wkrótce zamordowany.

Wkrótce po śmierci Arnoldiego urodził się ich syn Fryderyk (19 września 1800 - 6 kwietnia 1849), który przez wzgląd na pochodzenie ojca był wychowywany z dala od matki. Piotr Biron po „hańbie", której dopuściła się córka, wyjechał do Pragi, a będąc u kresu życia wydziedziczył ją.

Kurländer Palais

Po wydziedziczeniu księżniczka znalazła schronienie u neapolitańskiej królowej Marii Karoliny, która w 1801 r. w Pradze wydała ją za mąż. Wybrankiem był starszy o 24 lata Włoch Franciszek Pignatelli Belmonte d'Acerenza. Małżeństwo to nie wytrzymało próby czasu i zakończyło się rozwodem cztery lata później.

W 1806 Joanna otrzymała znajdujący się w Dreźnie Kurländer Palais, a po śmierci matki odziedziczyła dobra Löbichau w księstwie Saksonii-Altenburga.

Zmarła w wieku 93 lat w Löbichau, a jej ciało spoczęło ostatecznie w wieży Kościoła Łaski w Żaganiu, gdzie pochowani zostali pozostali protestanccy członkowie rodziny Biron, w tym jej ojciec Piotr Biron.

Literatura

1. Katarzyna Adamek, Marian Ryszard Świątek: *Żagań znany i nieznany. Przewodnik historyczny po mieście i okolicy*, Żagań
2. *Żagańskie portrety, Joanna Katarzyna Biron*, Zbigniew Janicki, „Goniec Żagański", Żagań, marzec 1999 r.
3. Hugo Weczerka (Hg.): *Handbuch der historischen Stätten Schlesien*, Stuttgart 1977